

ANATOMIA HUMANA

RECORD I SOLITUD A TXERN3BIL

Jorge Bello

Cada 26 d'abril ens duu inexorable el record d'all3 radioactiu que va passar, i ens duu tamb3 la solitud inexorable que ens va deixar.

Era dissabte, aquell 26 d'abril de 1986, quan la cat3strofe nuclear de Txern3bil sacsejava les consci3ncies del m3n, c3modes, mig adormides, i alertava tothom sobre el perill nuclear.

Hi va haver una explosi3 a un reactor de la central nuclear. Un accident nuclear, una cat3strofe. Tota la zona va quedar t3xica, contaminada amb un nivell de radioactivitat molt alt, que feia impossible de viure-hi.

Tot d'una, a corre-cuita van haver d'evacuar la ciutat de Pripjat. Aquesta ciutat havia estat constru3da expressament per als treballadors de la central i les seves fam3lies, a tocar de la central, nom3 setze anys abans. Ciutat nova, moderna, tenia 50.000 habitants, sobretot gent jove, amb una alta taxa de natalitat. N'hi havia molts, d'infants.

❖ **VAN REBRE L'ORDRE** d'evacuar la ciutat i nom3 podien endur-se'n el m3nim, i havien de deixar fins i tot el gos o el gat perquè tot quedava t3xic, contaminat, radioactiu.

Aquesta ciutat, abans vibrant, 3s ara un fantasma. Edificis, habitatges buits i oberts de bat a bat. Encara hi s3n per terra els estris de cuinar, els records de fam3lia, roba, les joguines.

Les escoles s3n tamb3 escoles fantas-

mals. Tot hi 3s com hi era, tal com ho van deixar, a merc3 del temps, que mossega, i de les inclem3ncies del vent i la pluja, que tornen a mossegar. Les aules, els patis van quedar obertes d'enç3 de llavors, i ja s3n m3s de trenta anys d'abandonament i solitud.

A una escola s'hi veu, abandonades per terra, despulles in3utils, centenars de m3s-

ficat d'abandonament inexorable, 3s tot el que va quedar d'aquell dia de Txern3bil. Ning3 no hi podr3 viure a causa de la molt t3xica radioactivitat residual. No obstant aix3, amb força limitacions, amb mil advertiments, 3s possible d'anar-hi, una estona.

Un bon amic va anar-hi el passat novembre per fer-ne un reportatge foto-

gr3fic. El resultat 3s una seq3ncia de fotos que descriuen, amb prou eloqu3ncia, la solitud, el record, l'abandonament, la tristesa d'una ciutat abans viva, i ara morta per causa de la contaminaci3 radioactiva.

3s Jorge Franganillo, fotogr3f inquiet, documentalista primmirat, professor universitari, cap d'estudis de Comunicaci3 Audiovisual a la Universitat de Barcelona. 3s un vell conegut de Menorca, perquè m3s d'un cop s'ha vist publicat a la premsa insular.

Aquestes fotografies

s3n ara una exposici3 itinerant que recorre Catalunya d'un extrem a l'altre. El 16 d'abril s'inaugurava a la magn3fica i ben activa Biblioteca Sant Agust3, a la Seu d'Urgell, a Lleida.

❖ **AL SETEMBRE** l'exposici3 ser3 a Barcelona, i t3 previst de quedar-s'hi fins ben entrat novembre. L'objectiu 3s, aqu3 tamb3, remarcar, recordar els riscos greus que l'energia nuclear comporta per a la salut de les persones, i per a la integritat dels espais on vivim.

Aquests riscos s3n prou coneguts, i miren de dissimular el dolor que van ocasionar. Sembla, per3, que la humanitat no hi vulgu3 mirar, c3moda, mig adormida. Sembla que encara no ha apr3s la lliç3. No encara.

bell3.cat/jordibell@gmail.com

A la ve3na localitat de Zalissia tamb3 es veu que el temps, la natura i el saqueig miren d'engolir-s'ho tot

cares antig3s. 3s que els entrenaven, als infants, per al cas d'atac amb un agent t3xic. Poc s'imaginaven qu3 hi passaria.

Hi ha un supermercat, un parc d'atraccions, botigues a peu de carrer amb les portes obertes. I aqu3 i all3 s'hi veu una altra ferida: la ferida que deixen els saquejadors. Sempre n'hi ha, en la guerra i en la pau, en la vida i en la mort.

La solitud amb el m3s desolador signifi-

Per na Maria de cas Valenci3

■ Aquest 28 d'abril es compleix el centenari del naixement de na Maria de cas Valenci3, aquest fet es va produir en una casa de Lluçmaçanes.

Ja fa 17 anys que ens va deixar, per3 no passa dia que noltros els seus fills i filles no la tinguem present en el nostre record.

Va ser una mare admirable, sempre la vam tenir al nostre costat.

I com la trobem a faltar!

Aix3 nom3 3s un petit homenatge per una gran dona.

Sempre estar3 amb noltros!

Gr3cies, mare.

FAM3LIA PONS CARRERAS

• LLUCMAÇANES

Cartas de los lectores

Agradecimiento

■ El motivo de esta carta es para agradecer a los responsables de que haya servicio de radioterapia en el hospital Mateu Orfila.

Como usuario de este servicio y muchos m3s estamos muy agradecidos, tanto por el servicio como por el trato, tanto de radioterapia como el transporte de usuarios.

Mil gracias y un abrazo muy fuerte de parte de todos.

DAVID S3NCHEZ MART3N
• CIUTADELLA

No todos somos as3

■ Todos o la mayor3a de nosotros sabemos qu3n era Gabriel Cruz el Pescadito, un ni3o de ocho a3os que desapareci3 en N3jar (Almer3a) y fue encontrado muerto despu3s de unos d3as en el maletero de Ana Julia Quezada (la pareja de su padre), cuya nacionalidad es dominicana.

Desde el d3a que sali3 esta noticia se han dado muchos casos de ciberacoso a personas dominicanas. Algo que no entiendo. Que esta mujer haya hecho esa atrocidad no signifi-

ca que todos seamos as3.

Tengo amigos que han sufrido cientos de insultos como: «iros a vuestro pa3s de mierda, asesinos»; «Esp3na deber3 echar a todos los dominicanos»; «deber3an tirar una bomba en vuestro pa3s para que se haga justicia». Estos son algunos de los mensajes que reciben mis amigos constantemente.

Yo no lo he vivido, pero si es como me lo cuentan tampoco es que me haga ilusi3n experimentarlo. A m3 este tema me da mucha rabia porque lo hecho por una persona, lo sufrimos todos y no deber3a ser as3.

ESTEFAN3A ADAMES

Alumna de FPB 1
IES M. Angels Cardona
• CIUTADELLA

LA E3NE

VALLS, TODA UNA CARRERA

Gabriel Ferret

Manuel Valls, nacido en Barcelona, es ciudadano franc3s y por ende tamb3 ciudadano de la Uni3n Europea, lo que le permitir3 presentarse como candidato a la alcald3a de la capital catalana, si as3 le pluguiera –un hermoso tiempo de verbo a recuperar en estos tiempos en los que se habla tan mal– a 3l, a Albert Rivera y a la divina providencia. Porque resulta que el dirigente de Ciudadanos le ha ofrecido presentarse como alcaldable. Una oferta sin duda sorprendente si tenemos en cuenta que en Francia, en el fondo su pa3s, a Valls no lo quiere nadie, ni los socialistas, sus compa3eros durante d3cadas, ni las formaciones m3s afines a lo que en Esp3na representa Ciudadanos. Y ello sin preguntarse qu3 pu3etas puede saber de las necesidades de Barcelona, y de la idiosincrasia de sus gentes alguien que no ha vivido en la ciudad. Manuel Valls es hombre voluble, como ha quedado claro, y tamb3 ambicioso. Es evidente que actualmente atraviesa por un mal momento, pol3ticamente hablando. Lo cual hace suponer que su posible candidatura a la alcald3a de Barcelona le habr3 llevado a pensar que ello equivaldr3a a un impulso a su embarrancada carrera. Valls ha aparecido en los 3ltimos tiempos en saraos organizados por Ciudadanos, y recuerdo uno en el que se le ve3a junto a Aznar, haciendo juego. Bueno, pues uno entiende que Valls vea en todo esto un cierto renacer pol3tico. Lo que ya me cuesta m3s entender es que Rivera no solo se preste a la maniobra, sino que intente venderlo, celebrando su «talento» y su «popularidad». Quiz3s Rivera piensa que la inclusi3n de Valls beneficia a su partido. No obstante, est3 claro que Catalunya no est3 en el momento adecuado para este tipo de experimentos.

CARTAS AL DIRECTOR

El diario MENORCA pone esta secci3n a disposici3n de sus lectores. Se dar3 prioridad a la publicaci3n de las cartas breves, cuya extensi3n no supere las 20 l3neas. Deben remitirse firmadas con nombre y los dos apellidos. Tamb3n se debe hacer constar direcci3n completa, copia del DNI y un tel3fono de contacto. La direcci3n del diario se reserva la posibilidad de recortar los textos para ajustarlos al espacio de las p3ginas de Opini3n.

Correo electr3nico:
opin3n@menorca.info